

Turinas (Italija) 2013- 2014

PAMOKŲ DALYVIAI IR REALI SITUACIJA

Pamokose gali dalyvauti iki dešimties 3- 8 metų vaikų kartu su juos atlydėjusiais tėvais (dažniausiai mamomis).

Kiekvieno vaiko kalbos mokėjimo lygis yra skirtingas dėl amžiaus ir kalbos (ne)vartojimo šeimoje.

Pamoka vyksta vieną kartą per mėnesį, ji yra viena iš trijų (dar mokoma istorijos ir darbelių) lietuvių kalbos užsiėmimo pagrindinių dalių.

Mokinukų lankomumas nėra itin reguliarus.

TIKSLAI

Supažindinti vaikus su lietuviškais **metų laikais**, tiems laikams būdingomis **spalvomis**, su metų laikus lydinčiomis **šventėmis**, pajusti tų švenčių dvasią ir grožį (**estetinė jausena**).

Išmokyti šiomis temomis žodžių ir posakių (**išgirsti, suprasti, ištarti, vartoti žaidžiant**).

Mokymo proceso metu kreipti dėmesį į **teigiamų emocijų** kūrimą, į **empatinį** pamokos dalyvių tarpusavio ryšį, nes mokymo objektas yra lietuvių **GIMTOJI** kalba (vaikui artimiausios ir svarbiausios aplinkos- jo tėvų ir šeimos- kalba)

METODAI

Kadangi dalis vaikų gana gerai kalba lietuviškai, o dalis- visai nekalba (kai kurie net visai nesupranta), sugalvojau vadinamuosius **raktinius žodžius**. Tai yra tokie žodžiai, kuriuos nemokantys lietuviškai kalbėti lietuvių kalbos pamokos ir (arba) kitų lituanistinio užsiėmimo-istorijos ir darbelių- pamokėlių) metu išmoktų suprasti, ištarti, identifikuoti beveik nesuprantamos girdimos (skaitomos, jei moka skaityti) kalbos kontekste. Kai tuo tarpu mokantys lietuviškai kalbėti lengvai suprastų (tartų ir t.t.) ne tik raktinius žodžius, bet ir visą kalbos srautą (skaitomą knygą, žiūrimą filmuką, galėtų patys pasakoti, patys klausti ir išliškai atsakyti t.t.)

Mokyti, iliustruojant svarbių **lietuvių kultūrai kūrėjų darbais**: fotomenininkų nuotraukomis, liaudies ir autorinėmis dainomis, skaitomomis ištraukomis iš vaikiškų knygelių ir kt.

Mokyti, naudojantis vaikams sutinkamoje įprastinėje aplinkoje buitinėmis (kiaurasamčiai, keptuvės, karoliukai...), iš gamtos (lapai, akmenukai...), iš kasdienio gyvenimo (iškarpos iš žurnalų, nuotraukų...) ir kt. priemonėmis. Ypač mažesni vaikai tas priemones galėtų lengvai atpažinti, tada tarti ne tik žodžius, bet juos suvokti ir **per kitus jūtimus (užčiuopti, užuosti...)**, dėl stipresnio **įspūdžio, dėl susikurtų asociacijų, spontaniškai sukoncentruoto dėmesio (nes įdomu, nes smagu), vaikai, tikėtina, vieną kartą išmoktų žodžių arba nepamirš, arba prireikus lengviau atgamins.**

Kūrybos blyksniams (tik trumpiems, nes per darbėlių pamoką vaikai tam skiria visą pamokėlės laiką) naudoti „antram gyvenimui“ prikeltus daiktus, pvz. paspalvinimui, piešimui naudoti popierių, „pasigaminatą“ iš baigtų produktų pakuočių, visokiems dalykams imituoti (jūrai, ežerui ir t.t.) pasigaminti juos iš plastikinių butėlių, baigtų žuvų skardinių,- visko, kas įprastu atveju būtų tiesiog iškart išmesta į šiukšlių dėžę. Tad liktume **pagarbūs aplinkai** ir išvengtume papildomų išlaidų, nes **mokyklėlė nėra finansuojama**.

Vaikams pristatyti žodžius per **klausimus, loginį mąstymą žadinančius žaidimus, daineles kt.**

Vaikai užduotis atliktų **individualiai, poromis ar grupėmis**. Dalį užduočių atliktų kartu su juos atlydėjusiais **tėveliais** (mano nuomone, ypač šiltos pamokų akimirkos). Kai ką atliktų **patys tėveliai** (pvz. kartu sudainuotų dainą, skaitytų paeiliui vieną knygą), **parodydami ir perduodami** savo vaikams kai kuriuos lietuvių kultūros momentus, **savo pavyzdžiu** padrąsindami ir vaikus tarpusavyje bendrauti, žaisti (pamokos tokios retos, kad tarp vieno ir kito susitikimo vaikai vieni kitus primiršta; dėl to paties laiko stokos, ne itin reguliaraus lankomumo ir t.t. atsisakiau minties šiais metais pačius vaikus mokyti dainėlių, eilėraščių ir pan. pamokos metu, o nuo namų darbų klausimo pamokos dalyviai išsisuko).

I- OJI RUDENS PAMOKA

RAKTINIAI ŽODŽIAI

Rudas, raudonas, geltonas, oranžinis, ruduo, lapas (lapai), spalva, vėjas, pūsti

ŽODIS SIURPRIZAS

Auksinis

REIKIA

Didėlių vokų

Knygos Kęstutis Fedirka “Fotoskrydis” arba nepaprasto grožio nuotraukos su auksinio rudens vaizdu Lietuvoje

Sukarpytų senų paklodžių (jų viduryje reikia iškirpti skylės, pro kurias vaikai galėtų prakišti galvas)

Iš pasivaikščiojimo parke su dukterimis atsigabentų rudeninių įvairiaspalvių lapų, dalis lapų lengvai pritvirtinama prie sukarpytų paklodžių (tinka lipni juosta)

Lipnios juostos

Vieno lapo, pagražinto auksine spalva

Dainos ”Toks ruduo”, Obuolys

PAMOKOS EIGA IR VEIKLA

Duodu vaikams ištraukti iš savo rankų po voką, kiekviename voke yra paslėptas vis kitos spalvos vienas rudens lapas. Kiekvienas vaikas išsitraukia iš savo voko savo lapą ir atsako į klausimus Kas tai yra? LAPAS Kokios spalvos? GELTONAS arba RAUDONAS/RUDAS/ ORANŽINIS. Kiekvienas vaikas pasako, kokios spalvos lapą rado savo voke, dirbame su kiekvieno vaiko žodžio taisyklinga tartimi, po to visi chorą tą žodį pakartojame.

Visi savo lapus vėl suslepia į savo vokus. Sumaišau vokus, šįkart nepastebimai įterpiu dar vieną voką su lapu, pagražintu auksine spalva. Visi vokai sudėti į krūvą. Vienas vaikas iš tos krūvos traukia po voką, klausia: “Atspėkit, kokios spalvos lapas?” Kiti vaikai bando atspėti. Atspėjusiajam paplojame. Niekam nepavyksta atspėti, kokios spalvos lapas „auksinio lapo“ voke. Visiems atskleidžiame voką ir parodome auksine spalva išgražintą lapą, tuo lapu grožimės, išmokstame žodį „AUKSINIS“

Tada vaikus supažindinu su sąvoka AUKSINIS RUDUO. Parodau nuotrauką iš minėtos knygos su lietuviško auksinio rudens vaizdu. Grožimės. Išmokstame sąvoką AUKSINIS RUDUO.

Vaikus perrengiu lapais (senos paklodės, apklijuotos lapais). Sustojame ratu ir suvaidiname eilėraščių: Aš esu LAPAS rudeninis (rodome į save)/ VĖJAS pučia (pučiam)/ LAPAI krenta

(šokinėjam smarkiai, kai kurie lengvai pritvirtinti prie paklodžių lapai iš tikrųjų nukrenta)/ Krenta krenta krenta (šokinėjam, kartojam chorą).

Žaidimas „Lapai ir vėjas“ (perdarytas iš vilkas ir avys). Visi vaikai sustoja vorele. Tik vienas priešais tą vorelę. Vorelė sako: „VĖJAU, vėjau, nepagausi“, vaikas (VĖJAS): „Pagausiu“. Vorelė: „Tai pagauk“. Vaikas, vaidinantis vėją, gaudo paskutinįjį vorelės narį, pagautasis tampa vėju, o vėjas tampa vienu iš lapų ir stojasi į vorelės pradžią.

Obuolio daina „Ruduo“ https://www.youtube.com/watch?v=hIZiC_zB0pA, istorijos mokytoja pasiruošia priemones savo pamokai.

KALĖDINĖ LIETUVIŲ KALBOS PAMOKA

RAKTINIAI ŽODŽIAI

Juoda, balta, žalia, eglė, sniegas, Kalėdos, namai, kalnas, miestas, Vilnius, (pakartojam „auksinė“)

REIKIA

Kiek galima daugiau aliuminio kiaurasamčių.

Iškirptų raudonų kartoninių širdžių ir auksinių žvaigždžių

Baltos paklodės arba staltiesės;

Baterijomis maitinamų žibintuvėlių;

Iš įvairių nuotraukų, žurnalų iškirptų Vilniaus miesto istorinių pastatų vaizdų (geriausiai fotografuotų žiemos metu); tų pastatų langeliai turi būti irgi iškirpti, kad pro juos galėtų veržtis šviesa. Vienoje nuotraukoje būtinai turi būti papuošta kalėdinė eglė (aš naudoju Romuko nutrauktą kalėdinį vakarą Vilniuje, Rotušės aikštėje)

Paruoštų baltų kortelių su jose juodu pieštuku pradėtų (nebaigtų) piešti pastatų kontūrais.

Kęstutis Fedirka "Fotoskrydis"

Dainos: M.Mikutavičius „Kalėdos“, „Tą naktį, tą naktį“

PAMOKOS EIGA IR VEIKLA

Visi sustojame ratu, mokytojos išdalina atvedusiems vaikus tėvams tekstus su Mikutavičiaus daina „Kalėdos“, visi ją sudainuojame, mokytojos dainuojantiems padeda tą dainą suvaidinti:

Ei, drauguži, žiemos vidury

roges jei turi - Tai gerai!

Į KALNĄ aukščiausią, patį balčiausią,

įkopt jei gali - Tai gera!

Iš aukštai pamatai

šviesų daug MIESTE.

Su vėju šventė artėja pas tave! Kalėdos

Teisingai tu sakai Kalėdos.

Laukia jau visi vaikai, Kalėdos!

Jau norim dovanų

Kurgi senelis, kur Kalėdų senis, a-u!

Ei, drauguži, žiemos vidury

svajonę turi - Tai gerai!

Savo ŽVAIGŽDELE, rodančią kelią,

sutikti gali - Tai gerai!

Iš aukštai pamatai ŠVIESŲ daug MIESTE

Su vėju šventė artėja pas tave, KALĖDOS!

Teisingai tu sakai – Kalėdos! Laukia jau visi vaikai, Kalėdos!

Jau norim dovanų

Kurgi senelis, kur Kalėdų senis, a- u!

Iš aukštai pamatai šviesų daug MIESTE

Su VĖJU šventė artėja pas tave.

Priedainis.....

Prieš pamoką buvo paruošti du stalai. Vienas stalas užtiesiamas sena nereikalinga baltos spalvos paklode arba staltiese, ant jos pridėdame širdžių, iškirptų iš raudono popieriaus, žvaigždžių, iškirptų iš auksinės spalvos popieriaus, apversti kiaurasamčiai (į jų vidų įdėti įjungti žibintuvėliai skleidžia pro kiaurasamčio skylutes šviesą).

Prie kito didelio stalo susodiname visus dalyvaujančius vaikus.

Susėdusiems vaikams rodau iš minėtos knygos „Fotoskrydis“ nuotrauką su žieminiu Vilniaus miesto vaizdu, rodau toje nuotraukoje sniegą: „Kas tai?“ – „SNIEGAS“; „Kokia spalva?“ – „BALTA“. Išsiaiškinam MIESTAS, NAMAS (NAMAI). Išdalinu vaikams korteles su nebaigtais piešti pastatais. Vaikai BALTOSE kortelėse turi baigti piešti NAMUS mieste JUODA spalva.

Suberiu į bendro stalo vidurį iškarpytas nuotraukas. Kas pirmas ras nuotrauką su EGLE? Greičiausiai arba jau žinančiam žodžio reikšmę vaikui tarp nuotraukų radus nuotrauką su egle, ir su visais kitais išsiaiškinam žodžio EGLĖ reikšmę. „Kokios spalvos eglė?“ - „ŽALIA“. Visi savo baltose kortelėse su juodai nupieštais miesto pastatais pripiešia po žalią eglę.

Į stalo vidurį suberiu auksines kartonines žvaigždes. „Kas tai?“ – „ŽVAIGŽDĖ“. „Kokia spalva?“ – „AUKSINĖ“ (prisimename praeitos pamokos metu išminktą sąvoką AUKSINIS RUDUO). Kiekvienas vaikas pasiima nuo stalo vidurio po AUKSINĘ žvaigždę ir ją priklijuoja ant savo kortelės, taip užbaigdamas savo kalėdinio miesto fragmentą.

Einame prie kito stalo su kiaurasamčiais. Vaikai, padedami mokytojų, savo korteles ir iškarpytas žieminio Vilniaus nuotraukas su klijuojama juosta pritvirtina prie kiaurasamčių. Iš kiaurasamčių besiveržianti žibintuvėlių ŠVIESA sudaro miesto, naktinio žiemos Vilniaus, įspūdį. Grožimės savo sukurtu įspūdžiu ir klausomės dainos „Tą naktį, tą naktį“ (dainoje turime atpažinti kai kuriuos išmokus žodžius).

ISTORIJA Legenda apie VILNIAUS įkūrimą, Gedimino KALNAS. Darbeliai: Kūčių patiekalai.

Po viso užsiėmimo vaikams leidžiame žaisti su žibintuvėliais; galima palįsti ir po stalu :)

ŽIEMOS PAMOKA, KARTOJIMAS (susitinkame po dviejų mėn. pertraukos)

RAKTINIAI ŽODŽIAI

Žiema, žodžiai, kuriuos mokėmės praeitose pamokose

ŽODIS SIURPRIZAS

Sidabrinis

REIKIA

Vadovėlio "Kalba mane augina" (liet. k. priemonė I- II kl. mok), nukopijuoti kiekvienam vaikui 89 psl., „Žemė sukasi ratu“ kuriame yra žodžių sąrašas, kai kurie jų mūsų pamokų metu išmokti.

Dviejų didelių lapų, kiekviename vienodai nupieštas medžio kamienas;

Tiek tuščių lietuviškų saldainių dėžučių (galima naudoti bet kokias dėžutes), kiek yra dalyvaujančių vaikų pamokoje;

Į įvairiaspalvius popieriukus įvyniotų saldainių (mano pasirinkimas buvo „Ritter Sport“ maži šokoladukai + į sidabrinę ir auksinę foliją įvynioti triufeliai);

Įvairiaspalvių priemonių: raudona, geltona, ruda, oranžinė, auksinė, balta, sidabrinė (aš naudoju iš tualetinio popieriaus susuktus, nuspalvintus gumulus). Jei mažiau vaikų nei minėtų spalvų, galima kokią nors spalvą praleisti, bet balta, auksinė ir sidabrinė yra būtinos. Jei daugiau, galima į kelias dėžutes įdėti tos pačios spalvos. Į kiekvieną saldainių dėžutę įdėti tik vienos spalvos priemonę ir tokios pat spalvos vieną saldainį (kad vaikas nenusiviltų saldainių dėžutėje neradęs jokio saldainio);
Kęstutis Fedirka "Fotoskrydis".

PAMOKOS EIGA IR VEIKLA

Supažindinu vaikus su iš VILNIAUS (trumpai prisimename, ką jau žinome apie Vilnių) miesto atkeliavusiais vadovėliais. Išdalinu minėto puslapio kopijas, tose kopijose yra žodžių sąrašas,

kuriame mano pažymėti žodžiai: metų laikai, ruduo, žiema, sniegas, pūsti, snigti, pridedu savo žodžių: žvaigždė, lapai, medis. Didesniems vaikams, jau mokantiems skaityti itališkai, pasiūlau skaityti po žodį ir išsiaiškiname, prisimename tų žodžių reikšmes, taisyklingą tartį.

Prisimename spalvas. Vaikams rodau po išmuktų spalvų pieštuką, kokia spalva? RAUDONA, RUDA, ORANŽINĖ, GELTONA, AUKSINĖ, BALTA, JUODA.

Iš knygos "Fotoskrydis" visiems rodau žiemos Lietuvoje nuotrauką. „Koks METŲ LAIKAS?“ – „ŽIEMA“. „Kokios spalvos?“ – „BALTA, JUODA, BLYŠKIOS“. „Kaip vadinasi tas baltas?“ – „SNIEGAS“.

Visi vaikai kviečiami sustoti eilute ir kiekvienam duodu po saldainių dėžutę. Su kiekvienu vaiku, nerodydami kitiems, išsiaiškiname, kokios spalvos priemonė yra paslėpta jo dėžutėje, vaikas man tyliai į ausį pasako savo atrastą spalvą. Pagal tai, kokios spalvos priemonė vaiko dėžutėje, nusprendžiu, prie kurio stalo sodinti vaiką. Susodinu prie dviejų skirtingų stalų: prie vieno stalo su balta ir sidabrine spalva, o prie kito- su rudeninėm spalvom.

Kai vaikai suskirstyti į dvi grupes, kiekvienai duodu po didelį lapą su jau vienodai nupieštu MEDŽIO kamienu. Dvi grupės, nerodydamos viena kitai savo darbo, iš savo saldainių dėžučių rastomis priemonėmis gamina medžio vainiką. Kas nori, suvalgo po rastą saldainį. Taip kiekviena grupė vienodus medžius transformuoja į skirtingus: rudeninį ir žieminį.

Vaikai pabaigia savo darbelį. Tada žaidžiam "Atspėk metų laiką". Viena grupė klausia kitos "Kokias jūsų spalvos?" Kiekvienas kitos grupės vaikas turėtų atsakyti, kokią spalvą naudojo. Žiemos grupė naudojo naują spalvą- SIDABRINĘ. Su vaikais aiškinamės, kokia tai spalva. Pagal tai, kokias spalvas viena grupė sakosi naudojusi, kita atspėja pastarosios metų laiką: RUDUO, ŽIEMA. Vieni kitiems parodome skirtingomis spalvomis išpuoštus medžius. Dar kartą prisimename sąvoką AUKSINIS RUDUO ir naują išmokstame- SIDABRINĖ ŽIEMA. Grožimės savo darbais.

VASARIO MĖNESIO PAMOKA („UODEGA”, LT GIMIMO DIENA)

RAKTINIAI ŽODŽIAI

Lapė, vilkas, žuvis; kartojame: žiema, sniegas, diena, spalvų pavadinimus.

YPATINGI ŽODŽIAI

Geležinis (vilkas), silkė, ryklys- lapė.

REIKIA

Knygos su CD Rasa Jonis “Uodega” (aukso medalis 2007 m. LT respublikiniame filmų festivalyje), nešiojamas kompiuteris filmuko peržiūrai.

Pliušinių žaislų- lapučių

Keptuvės

Iškirptų iš popieriaus (aš panaudojau pasibaigusių dribsnių dėžutės popierių) nenuspalvintų žuvų figūrų

Iškirptos iš gamtos žurnalo silkės, rastos žuvies ryklio- lapės ir kt. žuvų nuotraukų

Dainelės ‘Virus viru košę... kepu kepu silkę...’

PAMOKOS EIGA IR VEIKLA

Žiūrime nebylų filmuką “Uodega”. Filmuko veikėjai? LAPĖ, VILKAS... Kokia LAPĖ? (išdalinu pliušines lapes) ORANŽINĖ, GUDRI, LAPĖ SNAPĖ... Koks VILKAS? JUODAS, VILKAS PILKAS (atsimename legendą apie Gedimino susapnuotą GELEŽINĮ vilką)

“Įgarsiname” nebylų filmuką, t.y. kiekviena mama skaito po fragmentą iš knygos „Uodega”. Skaidydami pastebime žodžius, kuriuos mokame: ŽIEMOS DIENA, GUDRI LAPUTĖ, ŽVAKĖ, UODEGA (pažaidžiame su išdalintomis pliušinėmis lapėmis, pasukiojame lapučių UODEGAS)...

Sustojame ties knygos iliustracija, kurioje matyti, kaip lapė žuvis keptuvėje kepa. Žodis „ŽUVIS“. Vaikams išdalinu iškirptas iš popieriaus žuvų formas, vaikai yra **laisvi** pasirinkti, kaip ir kur spalvinti žuvų figūras (mano noras, jiems suteikti laisvę, apie kurią po manęs kalbės per istorijos pamoką Irma), visgi viena sąlyga- jie turi spalvinti žuvis tik tom spalvomis, kurias moka lietuviškai įvardyti. Jei nemoka įvardyti, bet nori naudoti tam tikrą spalvą, turi išsiaiškinti spalvos reikšmę su mokytoja arba mama (laisvė irgi turi savo taisykles).

Baigę spalvinti, vaikai parodo savo žuvis vieni kitiems, papasakoja, kokiomis spalvomis jas spalvino. Tada savo žuvis vaikai sumeta į keptuvę. Išsiaiškinam žodžio „KEPTUVĖ“ reikšmę ir “kepam”. Dainuoja mamos ir vaikai: „Virus viru košę, vaikai atsilošę, kepu kepu silkę, vaikai išsivilkę“.

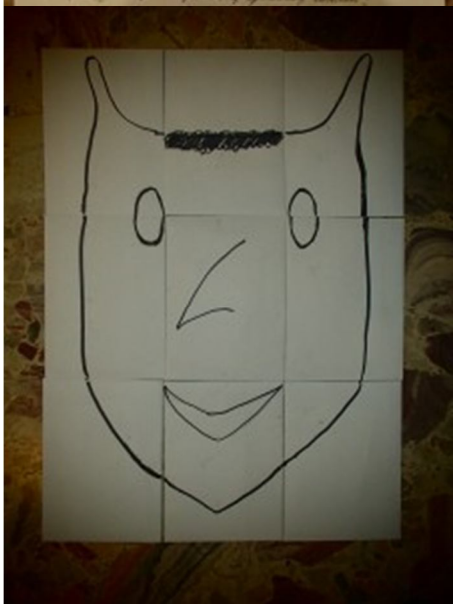
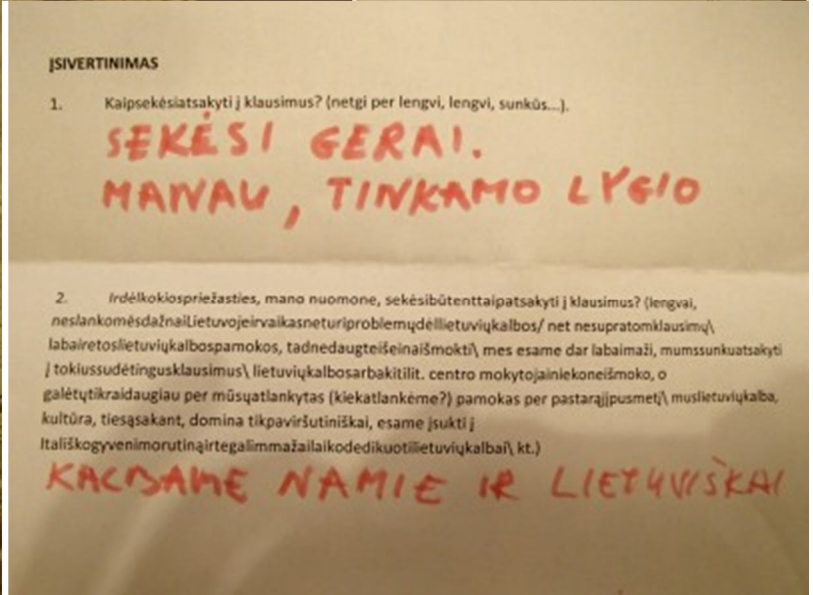
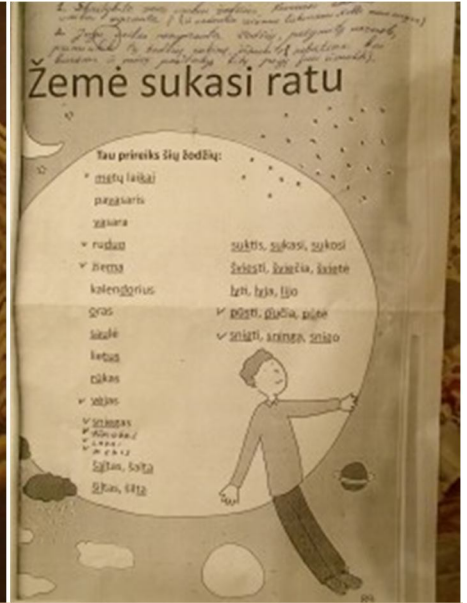
Aiškinamės (prisimename) žodį „SILKĖ“. Į keptuvę įdedu iš žurnalų iškirptų įv. rūšių žuvų, taip pat silkės, nuotraukų. Vaikai turi rasti SILKĖS nuotrauką. Pirmasis radęs silkės nuotrauką leidžia ją apžiūrėti ir kitiems vaikams. Išsiaiškiname, kaip ji atrodo (maža, siaura..). Po to apžiūrime kitų žuvų nuotraukas, taip pat ir ryklio- LAPĖS! Ne tik su vaikais, bet ir su mamomis sužinome apiešitą keistą ŽUVĮ LAPEĮ (ją atradom su Rasa žurnale „Amici Cucciolotti“ ir kaip tik derėjo prie temos LAPĖ, ŽUVIS). Palyginame dvi lapes: žemės (vaikai turi rankose pliušines lapes) ir vandenynų ryklį- lapę.

Dar kartą sudainuojam „Virus viru košę, vaikai atsilošę, kepu kepu silkę, vaikai išsivilkę“.

Viskas! :)

UŽGAVĖNIŲ PAMOKA, ŽINIŲ PASITIKRINIMAS

RAKTINIAI ŽODŽIAI

Visi žodžiai, kuriuos mokėmės praėjusiose pamokose, nauji akcentuojami žodžiai: LAISVĖ, KAUKĖ.

REIKIA

Pintinės ir mielos siuvinėtos servetėlės, į kurią ir bus šįkart sudėtos visos mokymo priemonės:

Kadangi pamokėlėje ketina dalyvauti 9 vaikai, paruošiu žinių patikrinimui 9 vokus su užduotimis ir įsivertinimo lapais (žr. 2,3,4 nuotraukos)

Juodo markerio

Tą voko pusę, kuri uždaroma, „užantspauduoju“ išsaugotais ir išdžiovintais iš pirmosios rudeninės pamokos auksinio rudens lapukais. Ant kitos voko pusės juodu markeriu nubrėžiu liniją: sudėjus visus vokus pagal tas linijas, bus gauta kaukės figūra (žr.5 nuotrauka)

PAMOKOS EIGA IR VEIKLA

Kadangi prieš mano pamoką buvusioje istorijos pamokoje mokytoja vaikams pasakojo apie lietuviškas Užgavėnes ir tęsiu laisvės temą (prisiminėme Vasario 16-ąją ir Kovo 11-ąją), vaikus į savo pamoką įvedu, kad laisvė tikrai gali reikšti „žaisti“, „daryti ką nori“ ir pakartoju kitus vaikų istorijos pamokos metu išreikštus samprotavimus, ir pridėdu savo naują: „LAISVĖ TAI REIŠKIA IR GEBĖJIMĄ SPREŠTI PROBLEMAS“, jas turime gebėti spręsti, nes niekas vietoje laisvo žmogaus jam tų problemų neišspręs. Vaikams iš pintinės padalinu vokus su „problemomis“, apžiūrime auksinio rudens anspaudus (dar kartą atsimeiname auksinio rudens sąvoką). Kiekvienas vaikas su savo mama LAISVAI pasirenka vietą, kur nori atsisėsti, ir atlieka voke rastas užduotis bei įsivertina (2,3, 4 nuotraukos). Tam skiriu 15- 20 minučių.

Atlikę užduotis vaikai grįžta prie bendro stalo. Pasiūlau vaikams apversti užduočių vokus ir spalvinti arba piešti (pagal jų vėlgi LAISVĄ pasirinkimą) pažymėtą (pažymėjau strėliuke) voko dalį.

Kviečiu vaikus ateiti į erdvesnę klasės tą dalį. Ant grindų pasiūlau pagal mano ant vokų nubrėžtas linijas sudėti dėlionę (žr. paskutinė nuotrauka). Vaikai, o mažesni vaikai padedami savo mamų, sudeda dėlionę. Ją sudėję atrandame, kad visi spalvinome lietuviškos kaukės, simbolizuojančios velnią, dalis. KAUKĖ, VELNIAS.

Pasigrožime savo darbu ir pasakau, kad dabar vaikai su Agne per darbelių pamoką iš tikrųjų galės pasigaminti Užgavėnių kaukes.

Klausomės ir su tėveliais dainuojame iš CD „Baltoji Varnelė“ „Žiema, žiema, bėk iš kiemo“.

Oi, kaip man nusibodo ta žiema, greičiau ateitų pavasaris.

Žiema, žiema, mes tavęs nemylim,

Žiema, žiema,

Tu visus nuvylei,

Žiema, žiema, nešdinkis iš kiemo

Ir iki kitos žiemos daugiau negrįžk.

Kartojame pirmą stulpelį.

Jeigu žiemą lietūs, rūkai slenka

Jeigu purvas, balos, dargana.

Tokiai žiemai sakome užtenka, viskas, žiema, eik iš čia, gana

Priedainis

Jeigu žiemą pusnys ligi stogo

Jeigu šąla nosis ir delnai

Tokią žiemą mums gyventi bloga

Lai į šiaurę nešdinas jinai

Priedainis

Jeigu tęsiasi ta žiema be saiko,

Jeigu ji čia mėnesius jau tris

Mes su ja draugaut neturim laiko

Žiemai tai parodykim duris

Darbelių pamoka, Užgavėnių kaukių gamyba.

VELYKOS, PAVASARIO PAMOKA

RAKTINIAI ŽODŽIAI

Gaidys, gaidelis, višta, vištelė, kiaušinis, margas, margutis

ŽODIS SIURPRIZAS

Laiškas

REIKIA

Kelių kiaušinių, cukraus, kakavos, indo (kiaušinių turiniui), šaukštelių, plastikinių puodelių, adatos (kiaušiniams pradurti);

Italijoje populiarių pusrytinių sausainių pakelio “Galetti” (liet. GAIDELIAI); yra svarbi pakelio iliustracija: gaidelis ir vištelė, tupinti ant kiaušinių;

Laiško su velykiniu sveikinimu iš partnerių iš Lietuvos (Šalčininkų r., Jašiūnų mokykla): pradinukai iškirpo iš popieriaus kiaušinio formas ir jas numargino, mokytoja Nijolė aprašė lietuviškų Velykų

tradicijas. Jei nėra tokio nuostabaus laiško, galite patys papasakoti apie Velykų tradicijas arba kt. šaltinis;

Kažkada Velykų proga nuo mamos iš Lietuvos gauto labai mielo atviruko; jame pavaizduoti vašku išgražinti margučiai (privaloma nors viena priemonė, kurioje margučiai pavaizduoti numarginti būtent vienu iš **tradicinių** būdų);

Garso takelio su gaidžio giedojimu;

Lietuvių liaudies dainos „Du gaideliai... dvi vištelės“ (man labai mielas, melodingas grupės „Nerija“ įdainuotas 1979 m. variantas);

Vadovėlio „Mano pasaulis“, I klasė, II kn. Violeta Jonynienė, 58 psl., (jame yra Lietuvoje populiarių pievų gėlių nuotraukos)

Turino miesto parke surinktų gėlių puokštės; dauguma gėlių yra tokios pačios kaip lietuviško vadovėlio iliustracijoje.

PAMOKOS EIGA IR VEIKLA

Vaikai susėdę ratu. Paleidžiu garso takelį su gaidžio giedojimu (nepilna viena minutė). Klausomės. Kas gieda? GAIDYS.

Demonstruoju sausainių pakelį „Galetti“ (liet. GAIDELIAI). Didesni vaikai perskaito pavadinimą „Galetti“. O lietuviškai ką reiškia žodis „galetti“? GAIDELIAI. Apžiūrime žavių pakelio iliustraciją, matome pavaizduotus GAIDELĮ ir VIŠTELĘ. Ant ko višta tupi? Ant KIAUŠINIO.

Vaikams rodau atsigabentus paprastus vištų KIAUŠINIUS. Juos su darbelių mokytoja ir vaikais praduriame ir išpučiame. Kiaušinių turinį supilstome į plastikinius puodelius, o tuščius lukštus kol kas atidedame į šalį,- šiuos panaudosime vėliau per darbelių pamoką. Vaikams išdalinu plastikinius puodelius su išpūstu iš kiaušinių turiniu. Kiekvienas į savo puodelį įsideda CUKRAUS ir KAKAVOS (geriausiai iš mažų stiklainiukų, ant kurių būtų lietuviškai nurodyti, užrašyti ingredientai), išsiplaka (vienintelė bėda, kad išpūsto kiaušinio negalime atskirti trynio nuo baltymo). Vaikams paaiškinu, kad tokį desertą valgydavo jų mamos, kai buvo mažos. Vaikai skanauja pačių pasigaminto deserto, kas nori, užsitema ant sausainių „GAIDELIAI“. Sausainiai yra dviejų rūšių: su vištos ir su gaidelio paveiksliuku. Vaikams duodu sausainį, kai jie man pasako kurio norėtų: „GAIDELIO“ arba „VIŠTELĖS“.

Dėmesio! Reiktų vaikų paprašyti, kad šio patiekalo nedarytų vėliau patys vieni be tėvelių leidimo: manosios dukros po šios pamokos mokymo medžiagą namuose ”įtvirtino” ne vienu iš šaldytuvo nugvelbtu ir sudaužytu kiaušiniu :)

Kad geriau virškintume gardesį, pajudame. Su vaikais ir mamomis sudainuojame ir sušokame “Du GAIDELIAI... dvi VIŠTELĖS” (sau pasidedame grupės nerija įsijungta daina).

Vaikams pranešu, jog turiu siurprizą: atkeliavo LAIŠKAS iš mokinukų, gyvenančių Lietuvoje. Atpleşiam laišką, iš jo išberiu mokinukų iš Lietuvos iš popieriaus iškirptus ir numargintus kiaušinius. Mūsų mokinukai apžiūri vaikučių iš Lietuvos darbelius, palaiko rankose, pasigroži. Kokios atsiųstų KIAUŠINIŲ spalvos? Atsakydami vardija spalvas: raudona, geltona, oranžinė... O kaip vienu žodžiu galėtumėme apibūdinti daiktą, kuris nuspalvintas daugeliu spalvų? MARGAS.

Palyginame ką tik mūsų pačių išpūstus, bet dar nenumargintus, kiaušinius ir Lietuvos mokinukų numargintus: vienas yra dar KIAUŠINIS, o kitas- jau MARGUTIS.

Velykinis kiaušinis lietuvių apibūdinamas žodžiu MARGUTIS, nes margas. Demonstruoju atviruką su pavaizduotais tradiciniais lietuviškais margučiais. Grožimės.

Informaciją, apie tai, kaip švenčiamos Velykos Lietuvoje, kokie yra populiariausi kiaušinių marginimo būdai, vaikai gauna iš skaitomo Jašiūnų mokyklos pradinukų mokytojos Nijolės parašyto laiško. Skaitydami sunkiau suprantamas teksto dalis verčiame į italų kalbą, išmokstame žodį VELYKOS, atkreipiame dėmesį į kitus raktinius žodžius.

Vaikus informuoju, jog kitą pamoką kalbėsime apie gėles. Supažindinu su parsigabentame iš Lietuvos vadovėlyje „Mano pasaulis” (58 psl.) iliustracija, demonstruojančia Lietuvos pievų populiariausias gėles. Atkreipiame dėmesį, kad surinktų Turino parke dauguma gėlių (įdėmiau apžiūrime vazoje pamerktas gėles) yra tokios pat, kokios žydi ir Lietuvoje. Pasvarstome, kurios gėles žydi ir Lietuvoje, o kurios- tik Italijoje.

Per darbėlių pamoką patys vaikai, vadovaujami Agnės, margins margučius. Panaudosime taip pat ir per lietuvių kalbos pamoką išpūstų kiaušinių lukštus.

Po viso užsiėmimo suslepiame klasėje vaikų margučius; vaikai jų ieškodami, laisvai pajuda.

Mieli lietuviai, laimingi būkite, sulaukę šv. Velykų!

PRAŠMATNIOJI GEGUŽIO KVAPNIŲJŲ ŽIEDŲ PAMOKA

RAKTINIAI ZODZIAI

Spalvų kartojimas, daiktavardžių (daiktų, gyvūnų pavadinimų) kartojimas, ypatingas dėmesys lietuviškiems garsams Ė ir Ž (tartis, raidžių rašyba).

ŠIKART TIEK DAUG STAIGMENŲ!

Visi nauji žodžiai:

rožinė, rožė, violetinė, našlaitė, kvepia, kvepalai, gėlė

PASTABA

Pamokos aprašymas gali atrodyti painus, bet pati pamoka vyko labai sklandžiai, vaikai lengvai suprato pamokos žaidimo taisykles, visi dalyviai po pamokos buvo pakilios nuotaikos.

REIKIA

Dviejų Marselio muiliukų: vienas kvepia rožėmis ir yra rožinės spalvos, o kitas kvepia našlaitėmis ir yra violetinės spalvos (svarbus prancūziškas užrašas VIOLETTE)

Kvepalų mėginukų, sudėjau į vieną indelį su užrašu „Kvepalai“

Vienos rožinės spalvos rožės

Puokštelės violetinės spalvos našlaičių

Švitrinio popieriaus, iš švitrinio popieriaus iškirpau Ž ir Ė raides (tiek, kiek visai dar nemokančių rašyti vaikučių)

Dviejų vienodo dydžio kubų (pasigaminau iš kremo dėžučių). Vieno kubo sienelės yra apklijuotos spalvomis, o kito- įv. daiktų, gyvūnų piešiniais. Abu kubai turi po dvi sienelės, ant kurių nėra užklijuota nieko, tik yra užrašai su užduotimis. Ant kiekvieno kubo sienelės, kuri atidaroma užrašyta „ATIDARYK ČIA, UŽUOSK, ATSPĖK, UŽRAŠYK, IŠTARK“, o ant vienos sienelės, kuri neatidaroma „ATIDARYK KITĄ KUBĄ, UŽUOSK, ATSPĖK, UŽRRAŠYK, IŠTARK“.

Taip atrodo „išskleisti“ kubai (išklotinės): keturios tokio dydžio, kokio yra kubo sienelės, kvadratinės skiautės. Viena jų yra rožinės spalvos, kita- violetinės, ant trečios yra pavaizduota rožinės spalvos rožė, o ant ketvirtos- violetinės spalvos našlaitės (aš pagaminau iš išdžiovintų violetinių našlaičių).

Ilgų makaronų arba bet ko, kas galėtų tapti koteliais

Rožinės spalvos apvalių išplėštų (ne iškirptų, o jaukiai išplėštų) vaiko delno dydžio skiaučių.

Violetinės spalvos apvalių išplėštų suaugusiojo delno dydžio skiaučių.

Paruošiau pavasarinės muzikos takelį: Didžiuliai „Gera“, „Tu ateik į pasimatymą“, „Vėjas“, E. Jurgaitytė „Angelas“, Domeika „Kvepia sodai“, paukščių balsų takelis, kt.

PAMOKOS EIGA IR VEIKLA

I.

Po darbelių pamokos vaikams išsiteptas rankas duodu išsiplauti iš Marselio parsivežtu muiliuku. Kai kas pastebi, kad rankos, juo išsiplovus, kvepia.

II.

Kad apmalščiau pamokoje dalyvaujančių mamų šurmulį, pirmiausia pristatau būtent joms medžiagą, kurią su jų atžalomis paliesiu šį kartą:

- Pakartosime tai, ką mokame: jau išmoktas spalvas ir daiktų, gyvūnų pavadinimus;
- Atkreipsime dėmesį į būdvardžių ir daiktavardžių derinimą bei žodžių tvarką (kitokia negu italų kalboje);
- Skirsime laiko dviem naujoms spalvos ir keliems daiktavardžiams;
- Tarsime lietuviškus garsus Ė ir Ž, šiuos garsus užrašysime;
- Visi kartu sušoksime ir sudainuosime "Du gaideliai" (prieitą pamoką šokome tik keli mokiniai, o šįkart dalyvauja beveik visi lankytojai);

Vaikams paaiškinu savo sukurto specialiai jiems žaidimo taisykles (Turime du kubus. Ant vieno kubo sienelių- vis kita jums žinoma spalva, o ant kito- vis kitas jums jau žinomas dalykas. Kiekvienas vaikas (iš eilės ratu) galės mesti abu kubus. Išmetęs tuos kubus turi pasakyti net tik

spalvos ir dalyko pavadinimą lietuviškai, bet turi ištarti visa žodžių junginį. Rodydama pavyzdį, pati išmetu du kubus. Mūsų pamokos metu man iškrito GAIDYS ir GELTONA. Kaip italiskai reiktu sudurti šiuos du žodžius? UN GALLO GIALLO, o lietuviškai turime sudurti atvirkščiai (rankose apkeičiu du kubus, pirma - spalva, o po to- daiktavardis), pirma tariame spalva GELTONAS, o tik po to dalyko pavadinimą GAIDYS, vadinasi GELTONAS GAIDYS.

Ant abiejų kubų dvi sienelės yra tuščios, visi kartu turėsime atrasti, kokios spalvos ir dalykai ant šių sienelių turėtų būti pavaizduoti.

III

Vaikai vienas po kito meta abu kubus- kauliukus ir derina iškritusį būdvardį (spalva) su daiktavardžiu. Jei kas supainioja žodžių tvarką, kubus tam vaikui sudedame teisinga tvarka ir vaikas pasitaiso (pirmiausiai spalva, o po to- daiktas). Taip gauname įvairias kombinacijas, norėdami, pasvarstome, ar įmanomos kai kurios kombinacijos, pvz. ar gali būti auksinis kiaušinis arba geltonas gaidelis ir pan.

Kai bent vienas iš kubų iškrenta tuščia sienele, turime atlikti ant tos sienelės nurodytas užduotis: ATIDARYK (arba atidaryk kitą dėžutę, jei iškrito neatsidaroma puse), UŽUOSK, ATSPĖK, IŠTARK, UŽRAŠYK.

Mūsų atveju pirmiausiai iškrito dėžute, kurioje buvo paslėpta violetinės spalvos našlaičių puokštelė. Vaikas, kuriam iškrito dėžutė su tuščia sienele, ja atidaro ir pauosto (viduje nematoma, nes įvyniojau į vyniojamą popierių) daiktą pats, tada perduoda kitam. Visi vienas paskui kitą ratu pauosto, pabando spėlioti, kas ten gali būti paslėpta. Mūsų atveju vieni manė, jog gėlė, kiti- žolė, dar kažkas nusprendė, kad "ne šokoladas" ir pan. :). Vieni pareiškė nuomonę, jog paslėptas daiktas KVEPIA, o kitiems pasirodė, jog SMIRDA. Kai dėžutė su paslėptu daiktu viduje apeina visą ratą ir grįžta pas vaiką, kuris ją atidarė, tas vaikas išvynioja tą daiktą. Mūsų atveju visi aiktelėjo pamatę, jog tai buvo šviežių našlaičių puokštelė. Klausiu, kaip šios gėlės vadinasi? NASLAITES. Kokia jų spalva? Parodau Marselio violetines spalvos, kvepiantį našlaitėmis muiliuką su užrašu VIOLETTE. Didesni vaikai greit perskaito prancūzišką užrašą ant muiliuko. Aš sakau, kad labai panašiai lietuvių kalba vadinama šio muiliuko spalva- VIOLETINE, tuo tarpu pranc. kalboje „violette" reiškia ne spalvą, o gėlyčiu, kurias radome dėžutėje, našlaičių, pavadinimą.

Atidarėm, užuodėm, dabar reikia atlikti UŽRAŠYK. Išdalinu vaikams violetinės spalvos skiautes, o mažiesiems ir iš švitrinio popieriaus iškirptas raides È. Ant lentos spausdintinėm raidėm (nes daugumoje Italijos mokyklų pradinukai pradedami mokyti rašyti būtent spausdintinėm raidėm) užrašau „violetinÈ“, lietuvišką raidę užrašau didesnę. Mažieji, padedami mamų, ne rašo, o klijuoja ant skiautės išdalintas iš švitrinio popieriaus iškirptas È raides.

Tada atliekam paskutinę užduotį IŠTARK. visi ištariam liet garsą È ir žodį VIOLETINÈ. Pakartojame žodį NAŠLAITÈ.

Ant spalvų kubo tuščios sienelės užklijuoju violetinę spalvą (ant užrašo ATIDARYK ČIA...), o ant daiktavardžiu kubo tam skirtos sienelės (ant užrašo ATIDARYK KITAŲ KUBAŲ, užklijuoju lapelį su džiovintoms violetinėm našlaitėm. Dabar jei iškris violetinė spalva arba šios gėlytės, turėsite mokėti pasakyti ir žodžių junginį.

VIOLETINĖ NAŠLAITĖ, GELTONA NAŠLAITĖ

Tokia pati procedūra ir tuo atveju, kai ant daiktų kubo iškreinta tuščia sienelė su ATIDARYK; UŽUOSK; UŽRAŠYK; IŠTARK.

Mūsų atveju visi pamokos dalyviai kvepino paslėptą rožę teigė, kad LABAI KVEPIA. Kai vaikas, kuriam iškrito ši užduotis išvyniojo rožę, visi aihtelėjo. Ant išdalintų rožinių skiaučių užrašėme rožinė (mažieji klįjavo raidę Ž), tada tarėme italų kalboje nesanti garsą Ž, tarėme ROŽINĖ ir ROŽĖ. Kai jau mokėjom ištarti šiuos žodžius, suklijavau ant spalvų kubo (sienelė su užrašu ATIDARYK KITAŲ KUBA) rožinę skiautę, o ant daiktų kubo (sienelė su ATIDARYK ČIA)- lapelį su rožinės spalvos rože.

Taip spalvų ir daiktų kubai sutvarkomi, užbaigiami. Dar kuri laika pažaidę būdvardžio, daiktavardžio derinimą, palaukiu, kol iškreinta paveikslėlis su GAIDELIU.

IV

Pasiūlau visiems sušokti ir sudainuoti lietuvių liaudies "Du gaideliai". Viena iš mamų tampa šokio vedėja, vaikai seka jos gestus.

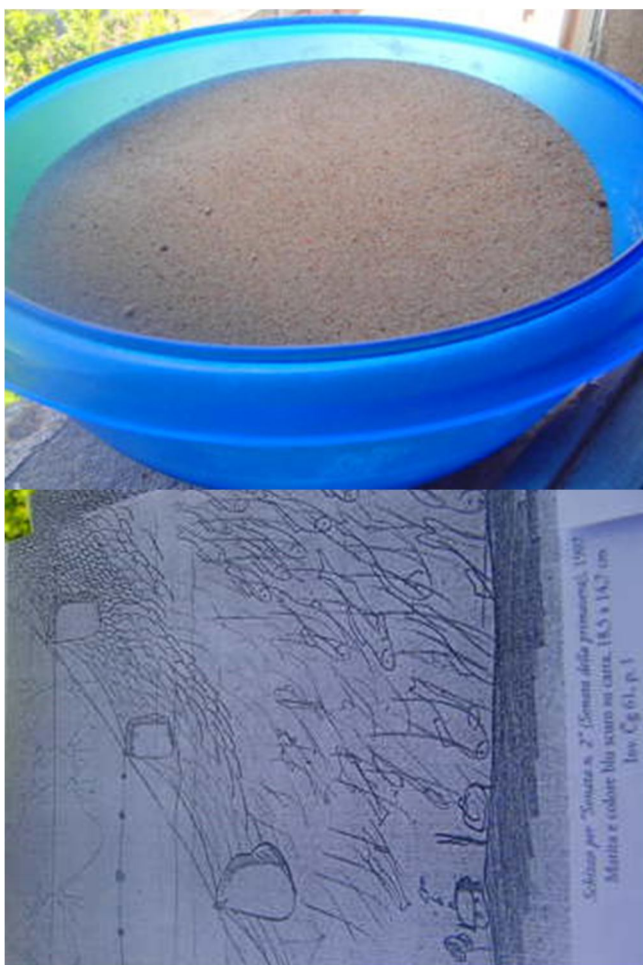
V

Pajudėję grįžtame prie apvaliojo stalo. Ištraukiu indą su kvepalų mėginukais; kvepalai įvynioti i rožinius (geriausia, kad ir rožių kvapo būtų) ir violetinius (geriausiai, kad būtų našlaičių kvapo) popierius. Visi vaikai iš eilės apipurškia savo aprašinėtas abi skiautes kvepalais. Tada atnešu indą su makaronais arba pagaliukus medinius ir kiekvienas suklijuoja abi skiautes (rožinę ir violetinę) tarp jų įterpę po makaroną. Gaunasi tokia tarsi gėlės forma. Ar kvepia mūsų pasigaminta gėlė? Visi uosto „OI KAIP KVEPIA“. Kadangi gegužę Italijoje švenčiame mamos dieną, ta proga kiekvienas vaikas savo pagaminta gėlę įteikia savo taip pat pamokoje dalyvaujantčiai mamai.

VI

Lietuviškos dainos, šurmuliai, pašnekesiai... Vaikai bėga plaunasi prieš užkandį rankas su iš Prancūzijos parsigabentu violetiniu našlaitėmis kvepiančiu muiliuku su užrašu beveik lietuviškai... VIOLETTE.

ALYVŲ BIRŽELIS, ČIURLIONIS, ATOSTOGOS

RAKTINIAI ZODZIAI

Mėlyna, saulė, smėlis, alyvos, alyvinė; kartojame: žuvis, namai, violetinė, kt. žodžiai

ŽODIS SIURPRIZAS

Jūra, Baltijos jūra

REIKIA

Gero puodo smėlio nuo Palangos arba kito Baltijos jūros paplūdimio (kategoriskai nuo Baltijos jūros, ne iš vietinio parko, ežero ar kt.)

Baltų akmenukų nuo Viduržiemio jūros; akmenukus dekupažo principu vieną vakarą su dukromis prie žvakės išdekoravom alyvų žiedų paveiksliais (servetėlė su alyvų žiedais, dekupažo priemonės)

Alyvų puokštės (Italijoje galima rasti tik aukštai kalnuose, aš atsivežiau iš tūkstančio aštuonių šimtų virš jūros lygio aukščio) arba/ ir alyvomis kvepiančios žvakės (reikia ieškoti "šiaurietiškesnės" kilmės parduotuvėse, pvz., aš tokią užtikau IKEA)

Čiurlionio eskizo "Sonata Nr.2" reprodukcijos kopijų (tiek kopijų, kiek dalyvaujančių pamokoje vaikų); svarbu nenukirpti po eskizu italų kalba komentaro (aš pasinaudojau itališku leidimu)

Seno kalendoriaus su Lietuvos nuotraukomis; savo vieno seno kalendorius kaip tik BIRŽELIO mėnesio puslapyje radau nuotrauka su Baltijos jūra (galima naudoti tiesiog gražią nuotrauką su Baltijos jūros vaizdu).

Galima atsinešti mėlynų balionų

Dainų: Telebimbam „Mėlyna spalva“ Mango „Alyvos“, Kybartų orkestras Palangoje, kita: Nieko Tokio „Mėlynas autobusiukas“, Keistuolių teatras „Mėlynas autobusiukas“, Hiperbolė „Vasara“, V.V. Landsbergis „Prie rytinio ekspreso į Palangą“, Dolskis „Palangos jūroj“...

PAMOKOS EIGA IR VEIKLA

Ant vaikams jaukiai iš visų pusių pasiekiamo stalo pastatau dėžę su smėliu: joje yra šaukšteliai ir akmenukai, dekoruoti alyvų paveiksliukais. Šalia dėžės uždegu VIOLETINĖS spalvos skleidžiančią alyvų kvapą žvakę, pastatau vazą su alyvų puokšte, paleidžiu grupės Mango dainą „Alyvos“. Kol šnekučiuojamės su mamomis, vaikai laisvai žaidžia su akmenukais, kasinėja šaukšteliais smėliuką, klausosi dainos apie alyvas.

Klausiu vaikų, ar atsimenate, KOKIOS SPALVOS šios gėlės (rodau alyvų puokštę)? Pakartojame VIOLETINĖ. SU vaikais išsiaiškiname ALYVŲ pavadinimą ir susipažįstame su VIOLETINĖS spalvos variantu- ALYVINĖ.

Liečiame kartu su vaikais smėliuką, pasišnekučiuojame, koks malonus smėliukas, kaip gera jame raustis... Klausiu, KAIP MANOTE, IŠ KUR ŠIS SMĖLIUKAS ATKELIAVO? Vaikai paspėlioja. Tada vaikams siūlau smėliuką iš dėžės nukasti į puodą (paduodu puodą), iškasę, SUŽINOSITE, IŠ KUR ATKELIAVO SMĖLIUKAS. Vaikai iškasę, dugne randa didelę nuotrauką su BALTIJOS JŪROS pakrante. Visi grožimės Baltijos jūros nuotrauka, skaitome po nuotrauka aprašymą. Atskleidžiu, kad gražusis smėliukas atkeliavo nuo jūros, kurią vaikai mato nuotraukoje, nuo BALTIJOS jūros.

Išdalinu M. K. Čiurlionio eskizo kopijas. Skaitome, išverčiame į lietuvių kalbą komentarą po eskizu, išvertę komentarą, išmokstame dar vieną spalvą MĖLYNA (TAMSAI MĖLYNA), išsiaiškiname, kad originalas ir buvo MĖlynos spalvos.

Pašokam, pažaidžiam su mėlynos spalvos balionais pagal TELEBIMBAM „Mėlyna spalva“.

Grįžtam prie stalo su eskizais, dar kartą paklausome dainos „Mėlyna spalva“. Vaikai turės atsakyti, kokie dalykai dainoje įvardinti MĖLYNA spalva: mėlyna JŪRA, mėlyna SAULĖ, mėlynas NAMAS ir kt. Tada įdėmiai įsižiūrime į eskizo kopijas ir atkreipiame dėmesį, kad ir eskize yra matomi tie patys dalykai, kurie buvo minėti dainoje: SAULĖ, JŪRA, yra NAMAI, be to dar daug matome nupiešta ŽUVŲ.

Išsiaiškinę eskize pavaizduotus dalykus ir žinodami, jog originalas buvo mėlynos spalvos, ir patys juodai baltą kopiją spalviname MĖLYNA spalva. Tada vaikus supažindinu su eskizo autoriumi – M. K. Čiurlioniu. Trumpai pristatau šį svarbų Lietuvai menininką. Su vaikais pavartome M.K. Čiurlionio reprodukcijų knygą, pasigrožime. Pasiūlau nuspalvintų kopijų nepamesti, o galbūt namuose įsirėminti?

Klausomės įvairių lietuviškų dainų (parinkau dainų, kurių nemaža žodžių dalis vaikams būtų atpažįstama); vaikai, kas nori, žaidžia su smėliuku, mamos šnekučiuojasi.

Ech, skriskim vasarą atostogų prie Baltijos jūros!

